

РЕШЕНИЕ

№ 5610

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2437** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Й. С. срещу уведомително писмо (УП) изх. № 02-280-6500/884/30.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ- РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. на министъра на земеделието и продоволствието е наредена акредитация на ДФ „Земеделие” в качеството му на изпълняващ функциите на единствена РА за Република България. Със заповед № РД 09-863/25.11.2008г. е възстановена пълната акредитация на фонда като РА, считано от 01.12.2008г.; заповедта е публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник бр.108/19.12.2008г.

Жалбоподателят е подал заявление за единно плащане на площ У. 28/110411/48193 за 2011г., като е кандидатствал по схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемите за национални доплащания на площ /СНДП/. Към заявлението е приложена таблица за използваните парцели, като е посочен номерът на физическите блокове и землището, в което се намират – [населено място].

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано изцяло подпомагане по СЕПП и СНДП, без наложени санкции за бъдещ период. От таблиците в УП се установява, че по двете схеми е приета за недопустима площ в размер съответно 4,33 и 4,05 ха, които съотнесени към заявената съставляват над 20 % наддеклариране по СЕПП и по СНДП съгласно чл.58 от Регламент на Комисията 1122/2009 от 30.11.2009г. От приложените в преписката писмени доказателства не се установява, какви са конкретните мотиви в случая площите да бъдат счетени за недопустими за подпомагане измежду различните възможни хипотези, изброени в текстовата част на УП.

По делото е прието заключение на съдебно-агрономическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че три от заявените за подпомагане парцели въз основа на направени през 2011г. снимки и теренна проверка от 30.09.2011г. (протоколът от която е приет като писмено доказателство по делото) са счетени за недопустими, тъй като не се обработват и са силно затревени; други три парцела са заявени от повече от един земеделски стопанин. Не се установява застъпването да е било отстранено по реда за това. Размерът на недопустимата площ съответно по двете мерки е съобразно посоченото в УП.

Както беше посочено по-горе, ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по СЕПП, СНДП или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложили в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; същото е в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разносните и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Направените разноси от ответника за възнаграждение на вещо лице са също в размер на 150 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Й. С., с ЕГН [ЕГН], срещу уведомително писмо изх. № 02-280-6500/884/30.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА С. Й. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 300 (триста) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: